

הקשו דאס יראה שהיא חגרת לא יאמר, וע' רש"י ד"ה אפילו שכתבו ג"כ כתירון התוס' "ותהוה בעלת מוס ולא יבין זה" — ח' ע"א תוס' ד"ה אס ראית כ' ואין לפרש כפרש"י משתכי משברים הקדירה ולא התעוררו שרש"י כאן פי' באמת כהתוס' דשתיק היינו העלה חלודה. — ט' ע"ב ד"ה תלמוד לומר וד"ה חריא דעיו. — י"ח ע"א ד"ה הלכו והפגינו ועוד הרבה מקומות דברי התוס' שווים ממש לפי' רש"י ולפעמים דומים זה לזה אות באות, ובכל זאת אין זכר בדבריהם מפירושי רש"י מאשר שלא הי' נוכח בעלי התוספות:

(ד) עוד ראינו פירשו פי' אחר מרש"י לא התעוררו על הדבר שמונה פירושו מן פירושם, ולא הביאו כי רש"י ז"ל כבר רמז בדבריו להסיר קושיותם ומוכח שלא היו דברי רש"י לנכוח עיניהם. — ז' ע"א ד"ה שלשה הקשו מהך (סנהדרין קי"ג ע"א) דמפתח של גשמים נמסר לאליהו ולשיעת רש"י ד"ג מפתחות ביחד לא נמסרו לשליח אין מקום לקו' התוס'. — ג' ע"ב ד"ה האבחרופי פי' דקאי על פירות המתבכרות דמועצרי ומפ"ז הקשה להם בדיבור שני יודוע לא מתרן הז"ס כן ברימיא דרוחות ארוחות, אולם לפירש"י דתי' הגמרא האבחרופי על העצים קאי אין התעלה לקו' התוס'. והתוס' לא התעוררו מאומה על פירש"י — ה' ע"ב בידעה ומכירה. "בידעה טבא עליה ומכירה ג"כ" ורש"י פי' כאן "בידעה היינו נמי מכירה" י"ב ע"א תוס' ד"ה יאמר "באלף לשון חיסור וייסר היו לשון הסרה" אולם רש"י לא פי' כן רק פי' גם ייסר לשון ואסרה איסר. — י"ד ע"א "ובנהן יח' תרועות וסימן לדברי ריח"ו" שהקיפוה ז' ימים, ורש"י לא פי' כאן בשני הפירושים. — ט"ז ע"ב וכוותנין מקלה "ואותו אפר הוא מעצם אדם" וע' תוס' ט"ז ע"א ד"ה אפר מקלה, אולם רש"י במתניתין לא פי' כאן רק מפרש אפר ממש ולא עפר, וע' ג"כ (חולין פ"ח ע"ב וסוטה ט"ז ע"א). — י"ח ע"א הלכו והפיגו" הפיגו לשון נהי ונעקה "הנה בגוף הפי' דאי שמים אמרו להקב"ה ולהם אמרו לא אחים אנחנו, הוא דומה לפירש"י אולם רש"י גורם פגונה והביא רא' לדבריו מתרגום תהלים והתוס' מפרשים הפוגו לשון נהי, אבל לא כתבו שורש לדבר זה. וכן רש"י בפירושו (ר"ה י"ט ע"א) לא כתב שורש לזה, ולא עוד אלא שרש"י שם פי' אי שמים כלומר, "למען הקדוש ברוך הוא" וכאן פי' דאי שמים נעקו להקב"ה ולא אחים אנחנו אמרו להם ע"ס. — י"ט ע"א לא צריכא דאקין פ' "לאחר שעלו בקנה נתיבשו" והתוס' פ' כלשון שני של רש"י ולא התעוררו דרש"י פי' פירוש אחר כלשון ראשון: — כ' ע"א ונעתירות וד"ה מה ארו העתיקו דברי רש"י אות באות, אולם ע"כ לשיניהם היה להם מקור אחד במדרש דבלעם אמר בארזים והמלאך השיבו עלי מים ונעלם מאתנו מקורם בד"ס ז"ל: — כ"ח ע"א מה הפרש בין זה לזה רש"י פי' מאי שנא בין מעמד של מנחה דלא נדחה מקמי' קרבן עמים ובין מעמד דנעילה והתוס' פירשו מ"ש בין "קרבן מוסף דדחי מנחה ובין קרבן עמים דלא דחי מנחה" וכן בתר' הז"ס מחולקים רש"י ותוס' בפשט הגמרא, עכ"פ באלו הענינים אשר הבאתי במנין לעיל לא התעוררו התוס' בשום פעם על פירש"י, ובדאי לא היה למראה עיניהם:

(ה) משונה פירש"י למסכת זאת במה שדרכו להעתיק עוד הפעם בפירושו ג' המקרא אשר הביאו בגמרא ואח"כ מפרש, לא כן בשארי מסכתות איננו מניין רק תחלת המקרא כיון שכבר מובא בגמרא הנה הכפלת הדבריו הוא שלא לנודק. — ז' ע"ב שנאמר הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו נדק ע"ס כי